

**WILLIAM IN MEMORIAM
(Der verblichene Timo)**

Vrolijk spel in drie bedrijven

door

MARGIT SUEZ

vertaling

Hub Fober

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WILLIAM IN MEMORIAM- DER VERBLICHENE TIMO** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARGIT SUEZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Marcel Horsveld; ambitieuze ondernemer, die probeert z'n drukkerijtje op 'n hoger plan te brengen

Tineke; zijn zus, die hem daarbij ter zijde staat

Bets; al ietwat oudere, gemoedelijke flegmatische hulp in de drukkerij, echt 'n type, behorende bij de inboedel, voor vanalles en nog wat te gebruiken, door alle wateren gewassen en best wel voor 'n geintje te vinden

William van Ingen; onderhuurder bij Horsveld, met, zoals gaandeweg blijkt, toch wel kwaliteiten in huis

Lydia Schuurveld; William's vriendin, maar alleen ten tijde van gunstige vooruitzichten

Gerben Slaats; gewiekst galerijhouder, die voor 'n beetje bedrog echt niet terugschrikt

Frances Petersen; kunstexperte, die de drukkerij-eigenaar best wel ziet zitten.

DECOR:

De situatie wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren 'n deur naar de kamer van William, in de korte kant links achter deur naar de werkplaats. In de korte kant rechts deur naar de keuken. In de achterwand, overwegend rechts, open doorgang. Links voert die naar de voordeur, rechts naar andere vertrekken in huis. Als deze doorgang benut wordt, hetgeen vrij veel het geval is, wordt dit in de tekst aangegeven met op of af "via doorgang links" of "via doorgang rechts". Naast deze doorgang is 'n raam, dat uitzicht geeft op de straat. De ruimte is verder ingericht als doorsnee huiskamer, compleet met tafel, stoelen, eventueel zitje, kast en/of dressoir, etc.

EERSTE BEDRIJF

Marcel zit aan tafel in werkkledij, is op een in 'n map gestoken schrijfbloc 'n cijferkolom aan 't optellen, Tineke kijkt over z'n schouder mee.

Tineke: Dat ziet er goed uit, of niet soms? Vooral als daar de rente en aflossing van deze nieuwbouw al vanaf zijn.

Marcel: Zeker. Maar eerstens had ik gehoopt de oude werkplaats nog voor 'n zacht prijsje te kunnen verhuren aan iemand anders, zodat die ook nog iets zou opbrengen, en tweedens, dat er hier toch nog iets méér zou uitspringen. Waar we met onze huidige orderportefeuille dringend aan toe zijn, is 'n tweede offsetpers.

Tineke: Die Rayobi bedoel je, die we op de vakbeurs gezien hebben? En wie zou ze dan moeten bedienen?

Marcel: Och, dat speel ik wel klaar... En anders kan ik Bets misschien wel zover krijgen.

Tineke: Je kunt Bets niet in d'r eentje aan zo'n pers zetten.

Marcel: Och, als ik zorg dat ze drukkbaar is en zij er alleen maar hoeft bij te staan...

Tineke: En je komt nu al niet klaar met je werk! Tegen de tijd dat 't echt serieus wordt, kom je er 'n mannetje aan 't bijnemen.

Marcel: Misschien zou William me wel kunnen helpen.

Tineke: William is 'n kunstenaar, die ligt zoiets toch niet.

Marcel: Och, moet je niet zeggen. Verleden week heeft hij 't er toch vrij aardig vanaf gebracht. *(klapt de map dicht)* En als hij deze maand z'n achterstallige huur weer niet kan betalen...

Tineke: *(geschrokken)* Je wilt 'm er toch niet uitzetten?

Marcel: Nee, maar dan zou hij daarvoor in de plaats toch 'n bijdrage kunnen leveren aan de opbouw van drukkerij Horsveld, nietwaar... *(peinzend)* 't Is toch ook wat. Zolang hij hier bij ons woont heeft hij nog niet één schilderij verkocht.

Tineke: Dat komt nog. Van Gogh werd ook pas na z'n dood beroemd.

Marcel: Ik zou 't geruststellender vinden als hij al vóór die tijd beroemd was.

Tineke: William is nu eenmaal geen zakenman. Maar met de schilderijen die hij tegenwoordig maakt, zal hij beslist succes hebben.

Marcel: Je bent de laatste tijd nogal vaak bij 'm.

Tineke: Alleen maar omdat ik voor 'm geposeerd heb.

Marcel: *(verontrust)* Jij?

Tineke: Geen zorgen broertjelief, 't is maar 'n portret. Hij zegt dat ik 'n bepaalde uitstraling heb en die heeft hij op 't doek willen vastleggen.

Marcel: Je zou die uitstraling beter kunnen bewaren voor onze klanten.
Tineke: Maar als hij dat schilderij verkoopt en daarvan z'n huur betaalt, zul je er toch wel niets op tegen hebben, neem ik aan?
Marcel: (*opstaand*) Ik zal eens 'n babbeltje met 'm gaan maken... Is z'n visite al vertrokken?
Tineke: Is die Lydia er dan alwéér? Wat moet dat mens toch steeds van 'm?
Marcel: (*grijnzend*) Wat zou ze zoal van 'm moeten denk je? In vergelijk met zijn kunstenaarssucces schijnt hij 't er op dat gebied beter vanaf te brengen. (*Lydia woedend op uit William's kamer, met vernietigende blik op Tineke*)
William: (*achter haar aan opkomend*) Nu overdrijf toch niet zo mateloos! Uiteindelijk is 'n schilder aangewezen op z'n modellen!
Lydia: (*woedend, met priemende blik op Lydia*) Dan kun je je beter beperken tot landschappen, die verkopen net zo min!
Tineke: Bent u soms zo over uw toeren vanwege mijn portret? Men zou haast kunnen gaan denken dat William 'n naakt van me geschilderd had.
Lydia: (*koud*) Juffrouw Horsveld. 't zou me niets verbazen als dat de volgende etappe was.
Tineke: (*woest*) Maar dat is toch... (*dreigend op Lydia af*) Luistert u eens... u...
Marcel: (*trekt haar aan 'n hand mee af naar werkplaats, links achter*) Kom Tineke, we moeten aan 't werk.
William: (*beschuldigend*) Je gedraagt je werkelijk onmogelijk! Ik kan toch niet alleen maar jou schilderen. Ik heb voor en na nieuwe gezichten nodig!
Lydia: Best! Maar uitgerekend haar! En dat, terwijl 't toch allemaal geen zin heeft.
William: O nee? Dan wacht maar eens af, totdat iemand me ontdekt! Dan zal ik voor m'n werken honoraria incasseren waar 't je niet goed van wordt.
Lydia: (*spottend*) Laat me niet lachen! Wie zal voor zoiets goed geld geven?
William: Bijvoorbeeld de galerijhouder die zo meteen komt. Als mijn werk 'm bevalt, gaat hij 't tentoonstellen.
Lydia: En dat hoor ik nu pas? (*bijdraaiend*) En wat zou je dan voor zo'n schilderij kunnen krijgen?
William: Wie zal 't zeggen? Hij zal er eerst eens voor moeten warmlopen.
Lydia: (*dwepend*) Stel je voor dat de kranten over je zullen berichten, zo in de geest van: William van Ingen, dé ontdekking van deze eeuw!
William: Kom kom Lydia, wel even met beide benen op de grond blijven!

Lydia: Stel je voor, dan zouden we ons toch wel 't een en ander kunnen permitteren, niet? Vóór alles natuurlijk die knalrode sportwagen als we laatst gezien hebben.

William: (*uit 't raam kijkend*) Nóg is 't niet zover. Eerst moet ik die Slaats overtuigen... en als ik me niet vergis... (*opgewonden*) Jazeker, daar heb je 'm al! Luister Lydia, nu moet je me helpen! Draai wat om 'm heen, hemel 'm wat op! Zulke dingen doen 't! Eerlijk! (*af via doorgang links*)

Lydia: (*neemt spiegeltje uit haar tas, controleert haar make-up, in zichzelf*) Aan mij zal 't niet liggen.

Tineke: (*opgewonden op uit werkplaats*) Die meneer Slaats komt eraan! De galerijhouder, die Williams schilderijen komt bekijken!

Lydia: (*hooghartig*) Ik hoorde 't net, ja. (*arrogant*) Maar wat hebt u daarmee te maken?

Tineke: Dat is de kans voor William! Oh, ik ben helemaal opgewonden!

Lydia: Dat mijn vriend ontdekt zou worden, zat er al lang aan te komen. Wacht maar tot de journalisten er lucht van krijgen! Ik zie de krantenkoppen al voor me: wie is de beeldschone begeleidster van deze begenadigde kunstenaar?

Tineke: (*brenkt tafel op orde, zichzelf afvragend*) Zouden we hem 'n kop koffie moeten aanbieden?

Lydia: Wij? Doet u me alstublieft 'n plezier en blijf op de achtergrond. Dit is 'n kwestie die alleen William en mij wat aangaat.

Tineke: O ja? (*af in keuken*) En waarom heeft hij er met mij dan al veel eerder over gesproken? (*Slaats op via doorgang links, gevolgd door William*)

Lydia: (*met uitgestrekte handen op 'm toe*) Meneer Slaats, we hebben uw komst al tegemoet gezien. Mag ik u 'n kop koffie aanbieden? Ik ben meneer van Ingen z'n verloofde. Lydia Schuurdijk, aangenaam. (*handengeven*) Maar u mag me gerust Lydia noemen. Weet u, William is werkelijk 'n begaafd kunstenaar, maar veel te bescheiden. Ik heb 'm al zo vaak voorgehouden dat de openbaarheid om 'm schreeuwt.

Slaats: Goed goed, maar zou ik de schilderijen dan nu eens kunnen zien?

William: (*houdt deur van z'n kamer open*) Zeker, meneer Slaats... (*uitnodigend gebaar*) Als u... (*Slaats af, William fluisterend tot Lydia*) Kraam toch niet zo'n onzin uit! (*af, deur voor haar neus dicht*)

Lydia: (*in zichzelf*) Zo'n onbeschoftheid! Eerst moet ik vriendelijk zijn en dan slaat hij de deur voor m'n neus dicht! (*inmiddels Bets in werkplunje op uit werkplaats*) Hé zeg, wat moet ú hier? Ik dacht dat uw operatieterrein de drukkerij was?

Bets: Is 't ook. (*ironisch*) Maar zelfs 'n drukkerijmedewerkster heeft zo af

en toe wel eens behoefte aan 't een of ander en bovendien hoor ik hier bij de inboedel... was er bij Horsveld senior al bij, nog in 't oude gebouw.

Lydia: Maar wij hebben visite!

Bets: Wie wij? Onderhuurder van Ingen zult u bedoelen... En, heeft die galerijpief al 'n schilderij gekocht?

Lydia: Lieve hemel, wat bent u naïef! U hebt er totaal geen idee van hoe zulke zaken in z'n werk gaan!

Bets: *(laatdunkend)* U zeker wel... *(kijkt door sleutelgat in William's kamer)*

Lydia: *(ontzet)* Hé zeg, bent u nu helemáál?

Bets: Nee, zelfs nog geen klein beetje. Maar ik zou 's graag willen weten of er 'n kans bestaat dat William me voortaan in de drukkerij komt helpen.

Lydia: *(zelfverzekerd)* Dat zal hij van nu af aan niet meer nodig hebben. *(Tineke inmiddels op uit keuken met tablet, waarop koffiegerei voor zes personen)*

Bets: *(nog bij sleutelgat)* Staat alles secuur te bekijken. *(gaat aan tafel zitten, tot Tineke)* Is er nog taart over van zondag?

Lydia: Ja zeg, maar zo kan dat niet! Ik moet jullie toch wel verzoeken ons hier zo meteen met die Slaats alleen te laten. 't Is uiteindelijk geen bedrijfsfeestje.

Tineke: *(bits)* Neem me niet kwalijk, maar 't is toevallig wel óns huis waarin we koffie willen drinken.

Lydia: Kan zijn, maar er staat voor William teveel op 't spel. Als die meneer Slaats zo meteen komt... *(met vies gezicht op Bets nikkend)* Dit is toch werkelijk geen gezicht.

Bets: *(opstaand, richting werkplaats)* Heb al genoeg gehoord.

Lydia: *(tot Tineke, op Bets nikkend)* Zij heeft toch totaal geen idee van kunst.

Tineke: *(zet gerei weer terug op tablet)* Kom Bets, drinken we koffie in de keuken. *(tot Lydia)* En voor alle duidelijkheid: dit doe ik alleen omwille van William. En u zou er beter aan doen om te vertrekken.

Lydia: *(drie kopjes met schoteltjes van tablet afnemend)* Hoezo? Mijn verloofde heeft er extra op aangedrongen dat ik hier zou blijven.

Tineke: *(laatdunkend, af in keuken)* Sinds wanneer bent u dan verloofd met William? *(hoofdschuddend af)*

Bets: *(Tineke achterna, in zichzelf)* Dat zou ik ook wel eens willen weten. Volgens mij tikt die niet meer zuiver.

William: *(met Slaats op uit zijn kamer)* ...terugkomen, want dit was nog lang niet alles.

Slaats: Ja ja, maar dit was wel voldoende.

William: En dan hebt u nog niet eens m'n beste stuk gezien! (*weer terug in kamer*) Wacht, haal ik 't even.

Lydia: (*zoetgevooid*) Neemt u toch plaats, meneer Slaats. U zult beslist wel 'n kop koffie lusten. (*in keukendeur roepend*) Juffrouw Horsveld, u kunt de koffie brengen!

Slaats: (*blijft staan*) Nee dank u, ik heb weinig tijd.

Lydia: En, wat zegt u van z'n werk?

Slaats: (*aarzelend*) Nou ja, ik wil 't niet direct rangschikken onder 't alledaagse, maar of 't voldoende is voor 'n tentoonstelling... Hij heeft volgens mij nog te weinig ervaring... Deze mensen denken maar dat ze, als ze hun studie achter de rug hebben en met wat talent zijn gezegend, meteen groot carrière kunnen maken. Zeker, m'n kan niet ontkennen dat uw verloofde, eh...

Lydia: Pardon, hij is niet m'n verloofde.

Slaats: Neem me niet kwalijk. Ik dacht dat ik u iets in die geest had horen zeggen.

Lydia: Maar nee, hooguit 'n vriend, of beter nog, 'n toevallige kennis... Maar eh, zou u, om mij 'n plezier te doen, niet toch 'n kop koffie meedrinken?

Slaats: (*toegeeflijk*) Hoe zou men 'n charmante persoonlijkheid als u iets kunnen weigeren.

Lydia: (*roept richting keuken*) Hallo, brengt u die koffie nu eindelijk? (*gaat zitten*)

Slaats: (*neemt bij haar plaats*) En, hebt u misschien ook 'n kunstzinnige inslag?

Lydia: In zekere zin. Ik werk namelijk bij 'n luierreinigingscentrale.

Slaats: Ach zo. En eh, niet dat ik indiscreet wil zijn, maar wat heeft u er dan toe gebracht verliefd te worden op een onbemiddeld kunstenaar?

Lydia: Maar meneer Slaats, dat is toch geenszins 't geval! Ik poseer zo voor en na wel eens voor 'm, maar dat is dan ook alles.

William: (*op met schilderij*) Hier, meneer Slaats, bekijkt u dit dan maar eens.

Slaats: (*schilderij monsterend*) Toegegeven, meneer van Ingen, niet slecht, en u hebt ook wel oog voor het essentiële...

William: Maar? (*keukendeur wordt stukje geopend*)

Lydia: Je hebt te weinig ervaring, bedoelt meneer Slaats.

Slaats: Weet u, de grote doorbraak zal voor u beslist wel ooit komen en tegen de tijd dat u wat meer naamsbekendheid hebt, zou men het ook eens met 'n tentoonstelling kunnen proberen, maar op dit moment..

William: (*zeer teleurgesteld*) En waarom hebt u dat dan niet meteen gezegd toen ik bij u was?

Slaats: Heb ik dat dan niet? Spijtig... Maar eh, (*richting doorgang*) als u

me nu wilt verontschuldigen...

Lydia: Maar meneer Slaats, wilde u niet eerst...

Slaats: Nee, dank u juffrouw, ik moet nu echt... *(af via doorgang links)*

Lydia: *(achter 'm aan)* Wacht, zal ik er u even uitlaten.

William: *(in zichzelf, terneergeslagen)* Hoe moet ik dan bekendheid gaan krijgen, als hij me geen kans geeft. *(Tineke op uit keuken)*

Tineke: Ik heb 't gehoord William. *(schenkt, zet zich bij 'm)*

William: Ik schijn er werkelijk niet veel van te bakken, anders had hij wel iets in commissie genomen.

Tineke: Och kom William, hij heeft in elk geval toegegeven dat je oog voor het essentiële hebt... En nog eens wat anders, is 't überhaupt 'n erkend kunstcriticus? Misschien heeft hij er niet eens verstand van.

William: Tineke, hij heeft zelf 'n privé-galerij.

Tineke: Je zou je op z'n minst eens met 'n andere ter zake kundige in verbinding kunnen stellen. Met 'n echte, die ook het lef heeft 'n tentoonstelling met werk van 'n beginneling te houden.

William: *(gedepimeerd)* Ik weet, je bedoelt 't goed...

Tineke: Laat 't hoofd niet hangen William. Zelfs de beste deskundige kan zich vergissen! En bovendien staat deze Slaats me absoluut niet aan.

Lydia: *(op via doorgang links)* Ik heb nog 'n poosje met meneer Slaats staan babbelen en ik moet zeggen: 'n zeer gecultiveerd mens.

William: Jammer genoeg té gecultiveerd voor mijn schilderijen... Maar jou schijnt 't in elk geval niet veel te doen, dat ze niet bij 'm in de smaak vielen.

Lydia: Voor 'n groot kunstenaar heb je nog te weinig in huis... neem me niet kwalijk dat ik 't zo rechtuit zeg William. Maar je bent er zelf niet mee gebaat als hij je nu iets wijs zou maken, vond meneer Slaats.

Tineke: Ik ben desondanks toch van William's talent overtuigd! *(tot William)* Denk maar eens aan de grote meesters van vroeger! Hoevelen van hen werden niet pas na hun dood beroemd!

William: *(tot Lydia)* Je gelooft dus niet meer in me?

Lydia: Dat heeft er niets mee te maken. Maar je moet toch zelf ook wel inzien dat dat wat je nu maakt geen brood op de plank brengt. Je moet omschakelen. Misschien zou je voor warenhuizen kunnen gaan werken, die stellen niet zulke hoge eisen.

William: *(ontzet)* Je bedoelt dat ik me op kitsch moet gaan toeleggen? Daar had ik geen academie voor hoeven te bezoeken.

Lydia: *(verongelijkt)* Hoef je nog niet meteen de beledigde uit te hangen!

Tineke: Zij bedoelt, dat zou tenminste wat geld in 't laatje brengen.

Lydia: Ja en? Is dat zo erg? U ziet toch zelf wat zijn zogenaamde kunst van dit moment opbrengt! *(opstaand)* Maar nu moet ik me haasten. *(tot William en af via doorgang links)* Ik heb nog vanalles te doen. Tot

later.

Tineke: (*woedend*) Dat is toch wel 'n toppunt! Hoe durft ze zoiets te zeggen!

William: Ze heeft gelijk Tineke. (*met schilderij af in z'n kamer*) Ik heb in de wolken geleefd en mezelf wijsgemaakt dat ik kon vliegen.

Bets: (*op uit keuken*) En, is 't gelukt?

Tineke: Helaas niet. Maar volgens mij is hij bij de verkeerde deskundige terechtgekomen.

Bets: Dan kan hij me in de drukkerij komen helpen.

Tineke: Voor William is de wereld in elkaar gestort.

Bets: Dat ken ik van als we daar (*wijst op werkplaats*) 'n paar duizend druks met 'n koei van 'n fout laten doorlopen.

Tineke: (*peinzend*) Er zou toch iets te regelen moeten kunnen zijn, waardoor hij weer plezier in 't leven krijgt... Die Lydia heeft 'm helemáál de genadeklap gegeven. Uiterekend op 'n moment dat hij wat opbeuring kan gebruiken.

Bets: Ik kan 'm zo voor en na wel eens 'n complimentje maken als hij me aan 't helpen is.

Tineke: Wat hij nu nodig heeft, is een of ander klein succesje... Laatst was er toch 'n klant op de zaak die z'n schilderijen bekeken heeft.

Bets: Severijns, dat klopt. Maar gekocht heeft die kale neet niets.

Tineke: Maar nu koopt hij er een. Of misschien wel twee.

Bets: (*sceptisch*) En hoe wil je die ijsheilige zover krijgen?

Tineke: Je gaat naar William toe en zegt dat Severijns uiteindelijk toch besloten heeft de twee landschappen, waarin hij geïnteresseerd was, te kopen en dat hij er 'n leuk prijsje voor moet maken.

Bets: Maar Tineke, dat is toch louter klets!

Tineke: Toe nou Bets! William is zo ongelukkig, dat ik 't niet langer kan aanzien!

Bets: Als hij gelukkig is, helpt hij me niet meer in de drukkerij.

Tineke: Onzin Bets, we redden 't wel! Luister, ik heb nog wat achter de hand. Vraag wat die twee schilderijen moeten kosten en dan geef ik je dat geld wel. Maar tegen niemand 'n woord, begrepen?

Bets: Zeker, maar stel dat hij Severijns toevallig eens tegenkomt?

Tineke: Wanneer dan? Die zie je toch zelden ergens. En als jij je mond houdt, komt er nooit iemand achter.

Bets: Als 't zijn moet kan ik zwijgen als 't graf... Goed, Severijns wil dus twee landschappen kopen.

Tineke: Precies.

Bets: Zou hij niet méér in jouw portret geïnteresseerd zijn?

Tineke: (*lachend*) Wie weet, als hij 't zelf voor 't zeggen had. (*er wordt aangebeld, Tineke naar doorgang links*)

Lydia: (*opkomend*) ...toch zeker kunnen opzoeken als ik dat zelf wil.

Tineke: Niet als u 'm weer wilt komen vertellen dat z'n schilderijen niet deugen.

Lydia: Ik vraag me af wat u daar eigenlijk mee te maken hebt. (*al bij William's kamerdeur*)

Tineke: (*kwaad af in werkplaats*) U hebt net zoveel tact als 'n gefrustreerde zeeke met 'n aanval van nierstenen. (*William inmiddels op uit zijn kamer*)

Lydia: Oh, dat treft... Luister William, 't spijt me van zonet.

William: Och, is al goed. (*hoopvol*) Ben je daar extra voor teruggekomen?

Lydia: Eigenlijk niet. (*aan hem voorbij de kamer binnen*) Ik heb m'n vest vergeten.

Bets: (*sarcastisch*) Een en al tact, zoals Tineke al zei. (*Lydia terug*)

William: Blijf je niet nog 'n beetje?

Bets: Dat loont toch niet jongen... Zeker, als je beroemd was...

William: (*getergd*) Bets, alsjeblieft!

Lydia: Spijt me William, maar ik moet naar de kapper.

William: En vanavond?

Lydia: Heb ik helaas al 'n andere afspraak.

William: (*nors*) Dan wens ik je veel plezier.

Lydia: (*af doorgang links*) Dank je William. (*frivool*) Tot later.

Bets: Heb je nu nog steeds niet in de gaten wat dat voor 'n loeder is? Toen er nog enig vooruitzicht op geld was, ging 't nog 'n beetje, maar nu alle hoop vervlogen is, laat ze je gewoon stikken.

William: Och Bets, jij denkt altijd meer te zien dan er in werkelijkheid is.

Bets: O nee vriend, in dit uur van de waarheid blijkt pas, dat je tot nu toe met 'n pathologisch personage te doen hebt gehad.

William: Sorry dat ik je niet kan volgen, ik ben slechts 'n mislukt kunstenaar.

Bets: Wat ik wil zeggen is: dat ze achter je geld aan zat, dat je helemaal niet hebt.

William: Onzin, Lydia heeft geen problemen met geld.

Bets: Dat klopt. Mét geld niet, maar wel zónder.

William: Toe nou Bets, heb je niet toevallig wat opgewekters bij de hand?

Bets: Maar zeker, meneer van Ingen, kan ik u op uw wenken bedienen. Ik moet u namelijk van meneer Severijns doorgeven, dat hij de twee landschapsschilderijen, die hij zo mooi vond, van u wil kopen.

William: (*verrast*) Hij wil wat?

Bets: Zeker. Je moet 'm alleen 'n leuk prijsje maken. Zelf heeft hij overigens geen tijd om ze af te halen en daarom moet ik ze 'm brengen. Zou hij me meteen 't geld meegeven zei hij.

William: (*verheugd*) Je meent 't! Waarom heb je dat niet meteen gezegd.

Als Lydia dat geweten had, zou ze beslist gebleven zijn!

Bets: Zie je nu wat ik zonet bedoelde?

William: Is dat niet idioot! Eerst komt die Slaats en ontnemt me alle hoop en dan verkoop ik er op slag twee! Ongelooflijk! Zeg, en wat zou ik ervoor kunnen vragen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto